

4. april 2019

Sagsnr.
2018-0305638

Dokumentnr.
2018-0305638-13

Revideret handleplan for børne- og ungeområdet i Socialforvaltningen

Socialforvaltningen har med omstillingen Tæt på Familien sat en faglig retning for indsatsen på det udsatte børne- og ungeområde. Tæt på Familien har fokus på så vidt muligt at fastholde udsatte børn og unge hos deres forældre gennem kvalificerede tidlige og forebyggende indsatser. Et centralt element i Tæt på familien er at gribe ind i tide og arbejde målrettet med børn, unge og deres familier og deres netværk, så det sikres, at problemerne ikke vokser sig så store, at mere indgribende foranstaltninger, herunder en anbringelse uden for hjemmet, er nødvendig. Det er med den faglige omstilling i Tæt på Familien lykkedes inden for et faldende budget at nedbringe antallet af anbringelser samtidig med, at flere børn og unge har fået en indsats i Borgercenter Børn og Unge (BBU).

Et stadigt stigende antal underretninger samtidig med et faldende budget presser dog området, da underretningerne dels medfører behov for flere forebyggende foranstaltninger og anbringelser, og dels betyder øgede sagsstammer hos sagsbehandlerne, hvilket skaber længere sagsbehandlingstider og pres på kvaliteten i sagsbehandlingen. Samtidig har faldet i anbringelser bidraget til at finansiere en investering i forebyggende foranstaltninger, men det er forvaltningens vurdering, at anbringelsesniveauet i dag ligger på et så lavt niveau, at det ikke vurderes at kunne fortsætte med at falde ligeså markant som tidligere.

Borgercenter Handicap (BCH) har i lighed med BBU arbejdet med at komme tættere på familier med børn og unge med handicap i form af projekt 'Tættere på familien'. Projektets mål er i videst muligt omfang at understøtte barnet/den unges og familiens muligheder for den størst mulige selvstændighed og udvikling af egne mestringsstrategier.

Socialforvaltningen har med Tæt på Familien og projekt Tættere på familien (fremover samlet betegnet som Tæt på Familien) opnået gode resultater og et stærkt fagligt fundament på tværs af udfører og myndighed. Forvaltningen ønsker derfor fortsat at arbejde med Tæt på Familien som den faglige ramme, samtidig med at de faglige og økonomiske udfordringer adresseres. Jf. Socialudvalgets møde den 3. april 2019, blev det besluttet, at Socialforvaltningen arbejder videre med den faglige retning i Tæt på Familien, og at forvaltningen i forbindelse med budgetforhandlingerne til budget 2020 udarbejder budgetforslag om investeringer i bl.a. flere forebyggende foranstaltninger.

Denne handleplan skitserer de tiltag, som Socialforvaltningen vurderer nødvendige for at kunne fortsætte med socialt arbejde af høj kvalitet, der klæder udsatte børn og unge på til på sigt at kunne leve selvstændige voksenliv. Handleplanens tiltag er opdelt i fem temaer:

1. Tæt på Familien – den faglige ramme for det sociale arbejde med børn og unge
2. Udsatte børn og unges skolegang og uddannelse
3. Evidensbaserede forebyggende foranstaltninger
4. Forstærkede plejefamilier og adoption
5. Kvalitet i sagsbehandlingen

Handleplanen indeholder både tiltag, der kræver budgettilførsel, og tiltag, som afholdes indenfor rammen. Tiltag, der afholdes inden for rammen, er markeret med grønt i tabel 1. Tiltag, der kræver budgettilførsel, er markeret med rødt i tabel 1.

Socialforvaltningen vil til budget 2020 fremlægge et budgetnotat, som tager afsæt i nærværende handleplan. Handleplanen indeholder på nuværende tidspunkt alene estimer på udgiftsniveauet. Udgiftsniveauet beregnes på baggrund af stigningen i underretninger fra 2018 til 2019. For at sikre et så retvisende beregningsgrundlag som muligt, vil forvaltningen indsamle underretningsdata for perioden 1. januar 2019 til 31. maj 2019. På den baggrund afventer de endelige beregninger i tabel 1. Det er Socialforvaltningens vurdering, at forvaltningen med budgetnotatet vil kunne fastholde det nuværende serviceniveau.

Derudover vil Socialforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen fremlægge en budgetmodel til budget 2020 til håndtering af udviklingen i underretninger fra 2020 og frem, jf. aftalen fra Overførselssagen¹.

¹ Aftaletekst fra Overførselssagen: ”Parterne er enige om, at Socialforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen skal følge udviklingen i underretninger om udsatte børn og afrapportere på denne ved forhandlingerne om budget 2020, samt fremlægger forslag til en budgetmodel for, hvordan udviklingen i underretninger håndteres, og hvordan det sikres, at forebyggelsen prioriteres”.

Tabel 1: Oversigt over løsningsforslag, mio. kr., 2020-p/1

Indsats/tilbud	Estimeret behov for budgettilførsel			
	2020	2021	2022	2023
Tæt på Familien	Afholdes inden for rammen			
Udsatte børn og unges skolegang og uddannelse <ul style="list-style-type: none"> • Skole først • Sammenhængende ungeindsats 	Afholdes inden for rammen			
Evidensbaserede forebyggende foranstaltninger <ul style="list-style-type: none"> • Styrket indsats til børn og unge udsat for vold og overgreb. • Styrket indsats til børn og unge i psykisk mistrivsel • Styrket indsats til børn og unge med autismediagnoser • Fastholde nuværende støtteniveau i Forældre støtten • Øget brug af evidensbaserede indsatser 	20-30	20-30	20-30	20-30
Forstærkede plejefamilier og adoption <ul style="list-style-type: none"> • Flere børn i forstærket plejefamilie • Øget brug af adoption 	5-10	5-10	5-10	5-10
Kvalitet i sagsbehandlingen <ul style="list-style-type: none"> • Borgercenter Børn og Unge udviklingsplan ifm. Task Force-forløb 2017-2019 • Rekruttering og fastholdelse af myndighedssagsbehandlere • Styrket modtagelse som følge af flere underretninger 	Afholdes inden for rammen			
	Afholdes inden for rammen			
	12-16	12-16	12-16	12-16

1. Tæt på Familien – den faglige ramme for det sociale arbejde med børn og unge

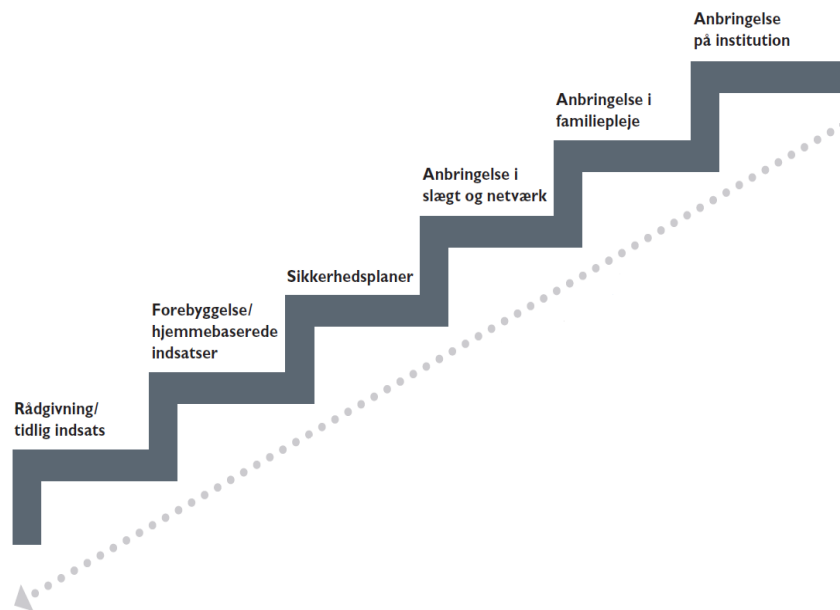
I Danmark har vi traditionelt anbragt en væsentlig højere andel børn end Norge og Sverige. Da både danske og internationale effektstudier peger på, at tidligere anbragte klarer sig dårligere end deres jævnaldrende med samme livsvilkår, både hvad angår marginalisering, helbredsforhold og kriminalitet², ønskede Socialforvaltningen at omstille det sociale arbejde med børn og unge til i højere grad at være mere forebyggende, så der kan gribes ind i tide, når problemerne opstår, og dermed undgå at problemerne vokser sig så store, at en anbringelse uden for hjemmet er nødvendig. Inspirationen kom fra Sverige, hvor man i mange år har haft succes med at fastholde udsatte børn og unge i deres nærmiljø gennem tidlige forebyggende indsatser.

Tæt på Familien³ har som overordnet formål at fastholde udsatte børn og unge med behov for støtte så tæt på et almindeligt familieliv som muligt. Når der skal vælges en foranstaltning til et barn eller en unge, arbejder Socialforvaltningen ud fra den såkaldte indsatstrappe (figur 1). Indsatstrappen rangerer de forskellige typer kommunale foranstaltninger efter graden, hvormed de griber ind i barnets eller den unges liv. Hensigten er at opstarte indsatsen på det rette niveau, hvor barnet er bedst hjulpet, for så at bevæge sig hurtigere ned af indsatstrappen.

Figur 1: Indsatstrappen på Socialforvaltningens børneområde

² Se VIVE (2011): "Tidligere anbragte som unge voksne".

³ Tæt på Familien blev igangsat i BBU. I BCH blev der i 2017 igangsat en lignende faglig omstilling – dog ikke for hele målgruppen, men for 120 familier – under overskriften "Tættere på Familien".

INDSATSTRAPPEN

I de sager hvor et barn mistrives i en sådan grad, at en anbringelse kan være nødvendig, men hvor det samtidig vurderes, at anbringelsen kan forebygges med en intensiv indsats, kan en sikkerhedsplan iværksættes. Sikkerhedsplaner kombinerer familiebehandling med inddragelse af familiens netværk og støtte til barnet eller den unge. Som en del af en sikkerhedsplan laves en omfattende plan med aftaler for barnets hverdag og med tæt professionel opfølgning.

Selvom antallet af anbragte nedbringes gennem Tæt på Familien, vil der altid være behov for at anbringe nogle børn. Nogle børn vil af beskyttelseshensyn skulle være anbragt i mange år, mens der i andre tilfælde kan være tale om en kortere anbringelse, hvor der arbejdes intenst med barnet og familien, så barnet kan vende hjem igen. I begge tilfælde er der fokus på i højere grad end tidligere at anbringe børnene i plejefamilier eller i familiens private netværk.

2. Udsatte børn og unges skolegang og uddannelse

Forskning viser, at en succesfuld skolegang er en af de stærkeste beskyttelsesfaktorer for udsatte børn og unges udvikling på lang sigt. Men udsatte børn og unge klarer sig generelt ikke så godt i skolen som andre børn og unge. Kun 48 % af de 17-årige, der har modtaget støtte i Socialforvaltningen, havde i 2016 opnået et fagligt niveau i grundskolen, der kvalificerede dem til en ungdomsuddannelse⁴. Det kan bl.a. skyldes, at udsatte børn og unge har et meget højt skolefravær på over 15 %⁵. Det er også kun 40 % af de unge mellem 18 og 21 år, der har modtaget støtte fra Socialforvaltningen, der i 2016 har gennemført en ungdomsuddannelse⁶.

Hvis Socialforvaltningen skal sikre, at udsatte børn og unge kommer til at leve selvstændige voksenliv, er skolegang derfor et af de vigtigste mål at arbejde med i det sociale arbejde. Det er først og fremmest Børne- og Ungdomsforvaltningens ansvar, at alle børn og unge får en kvalificeret skolegang i grundskolen, og at unge under 18 år opfylder deres uddannelsespligt efter endt grundskole. Men Socialforvaltningen skal spille en understøttende rolle, når det er sociale problemer i familien, der er årsag til, at barnet klarer sig dårligt i skolen.

2.1 Skole først

Med implementeringen af princippet ”skole først” i både sagsbehandlingen og foranstaltninger ønsker forvaltningen, at det i endnu højere grad bliver en fast og integreret del af den socialfaglige kerneopgave at understøtte, at udsatte børn får en kvalificerende skolegang. Samarbejdet med Børne- og Ungdomsforvaltningen er her altafgørende, da det er deres ansvar at give barnet det rette undervisningstilbud tilpasset de behov, som barnet måtte have, mens det er Socialforvaltningens ansvar at arbejde med de sociale barrierer, der kan ligge til grund for en dårlig skolegang.

Når barnets sagsbehandler skal undersøge barnets situation og vurdere, hvilke indsatser der er den rette ift. barnets og familiens udfordringer, er ”skoleforhold” et af de seks forhold, der skal undersøges. Det betyder, at sagsbehandler altid skal indhente oplysninger om barnets skolegang, herunder faglige resultater, skolefravær, skoleskift, barnets specialpædagogiske behov m.v. Efter 8. klasse vil den unges uddannelsesplan og uddannelsesparathedsvurdering skulle indhentes.

⁴ Kilde: Socialudvalgets ”Tegn på Succes”.

⁵ Kilde: Socialforvaltningens og Børne- og Ungdomsforvaltningens fraværssrapport for 4. kvartal for skoleåret 2017/18.

⁶ Kilde: Regeringen Socialpolitiske Redegørelse 2018 (er en del af SUDs Tegn på Succes).

Hvis undersøgelsen peger på, at det ikke går godt med barnet i skolen, skal der opsættes mål for, hvad barnet, forældrene og evt. anbringelsessted skal opnå ift. skolegang og hvilken indsats, der bedst understøtter dette mål. Da det er Børne- og Ungdomsforvaltningen, der har ansvaret for selve skolegangen, skal sagsbehandler samarbejde tæt med barnets skole og evt. PPR psykolog for at sikre overensstemmelse mellem indsatsen i skolen og i hjemmet/på anbringelsesstedet.

Målet om skolegang i handleplanen skal omsættes konkret i den foranstaltning, der igangsættes for barnet og familien. Det betyder, at foranstaltningpersonalet - kontaktpersoner, familiebehandlere, plejefamilier og pædagoger på døgninstitutioner - skal tilrettelægge indsatsen med barnet og forældrene på en måde, så målet om en forbedret skolegang kan opnås. Det kan fx være, at familiebehandling har særligt fokus på at klæde forældrene på til at kunne tage ansvar for, at barnet kommer i skole, eller at et anbringelsessted skal støtte barnets faglige udvikling gennem lektiehjælp og højtlesning.

2.2 Sammenhængende ungeindsats

Ansvar for at få unge under 25 år i ungdomsuddannelse ligger hos Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) og hos jobcenteret, hvis den unge søger om forsørgelse. Særligt udsatte unge har svært ved at fastholde og gennemføre en ungdomsuddannelse pga. deres sociale problemer. Derfor kan Socialforvaltningen spille en understøttende rolle ift. at få udsatte unge i uddannelse og på sigt i beskæftigelse.

Københavns Kommune etablerer fra 1. august 2019 en sammenhængende ungeindsats på tværs af Børne- og Ungdomsforvaltningen (UU), Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen (jobcenteret) og Socialforvaltningen (BBU, BCH og BCV), som har til formål at gøre alle unge i alderen 15-24 år parate til at gennemføre en kompetencegivende uddannelse eller komme i beskæftigelse. Indsatsen vil få navnet "Københavns Ungeindsats". Københavns Ungeindsats skal sikre sammenhæng på tværs af forvaltningerne i de tilfælde, hvor den unge har en sag i mindst to af de involverede forvaltninger, så den unge oplever et fælles sigte i de mål og indsatser, forvaltningerne hver især sætter op for den unge.

Når Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) eller Jobcenteret udarbejder en uddannelsesplan for, hvordan den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse, skal Socialforvaltningen fra den 1. august 2019 sørge for, at mål og indsatser i forvaltningens egen handleplan for den unge understøtter målet om uddannelse i uddannelsesplanen. I koordinationen mellem forvaltningerne trækkes der på en fælles viden om den unge, og planen lægges med udgangspunkt i et helhedsorienteret blik på den unges situation, som både rummer den unges uddannelseshistorik, faglige formåen, specialpædagogiske behov og den unges sociale udfordringer.

3. Evidensbaserede forebyggende foranstaltninger

Som beskrevet er forebyggende indsatser en afgørende del af Tæt på Familien, hvor der sættes tidligt ind for at kunne fastholde barnet hos forældrene. Det stigende antal underretninger på udsatte børn og unge medfører et behov for iværksættelse af flere forebyggende foranstaltninger, hvilket betyder, at området er under pres ift. at levere indsatser af tilstrækkeligt omfang og kvalitet. Gennem kvalificerede tidlige indsatser er det forvaltningens erfaring, at barnet eller den unges udfordringer kan afhjælpes, og barnet og resten af familiens trivsel kan højnes, så mere indgribende foranstaltninger, herunder en anbringelse, kan forebygges.

På børnehandicapområdet har BCH desuden oplevet et stigende pres på deres foranstaltninger blandt andet som følge af en stigning i børn, der diagnosticeres med autisme.

Såfremt der ved budgetforhandlingerne ifm. budget 2020 tilføres midler til det forebyggende område, lægger forvaltningen op til, at midlerne særligt anvendes til en investering i de forebyggende indsatser. Investeringen skal bruges til dels at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet til at imødekomme den stigende efterspørgsel – men i høj grad også til at sikre, at der sker en løbende kvalitetsudvikling af indsatserne.

I forhold til at sikre tilstrækkelig kapacitet og for fortsat at forebygge anbringelser ser forvaltningen særligt et behov for tilførsel af midler til indsatser til børn og unge, der har været udsat for vold og overgreb, indsatser ift. børn og unge med autismediagnoser samt indsatser rettet mod børn og unge med psykiske vanskeligheder. Særligt i forhold til børn og unge med psykiske vanskeligheder oplever forvaltningen et stigende antal, der har behov for hjælp, og hvor det vurderes nødvendigt med øget kapacitet for at kunne give den nødvendige indsats. Ligeledes er der en særlig undergruppe af unge med psykiske vanskeligheder, som begår kriminalitet.

Endelig er der et behov for midler til en fastholdelse af det nuværende støtteniveau til forældre til anbragte børn, som tilbydes i regi af Forældre støtten, og som har oplevet en stor stigning i efterspørgslen.

Ud over at investere i fortsat at kunne tilbyde den nødvendige kapacitet i disse tilbud, anbefaler forvaltningen, at man forsætter den faglige strategi med at investere i tidlige, vidensbaserede indsatser med et fokus på helhedsorientering og arbejde med hele familien til de udsatte børn og unge.

Socialforvaltningen arbejder allerede i dag med løbende at styrke arbejdet med vidensbaserede metoder og indsatser, bl.a. gennem kvalificering af enheders og tilbuds metodegrundlag samt ved at arbejde med systematisk praksis for at følge op på resultaterne for barnet eller den unge.

I forhold til en styrkelse af forvaltningens evidensbaserede indsatser til udsatte børn og unge samt børn og unge med handicap foreslår forvaltningen, at der fremadrettet prioriteres en øget brug af vidensbaserede indsatser i lighed med det arbejde, som Socialudvalget blev præsenteret for på studieturen til Finland og besøget hos ITLA-Fonden. Det foreslås, at der arbejdes med følgende indsatser:

- DUÅ (De Utrolige År) Skolealder fastholdes og udbredes som tilbud til forældre med børn i alderen 6-12 år, som har udadreagerende adfærd, indlæringsvanskeligheder, sociale og emotionelle problemer. DUÅ Skolealder har fokus på at styrke samspillet i familierne. Programmet ønskes udbredt som tilbud i alle børnefamilieenheder.
- FFT (Funktionel Familie Terapi) fastholdes og opskales som tilbud til familier med børn og unge i alderen 10-18 år, som har en adfærd, der giver problemer og konflikter. Herunder højt konfliktniveau i familien, udadreagerende adfærd, skoletræthed, misbrug og kriminel adfærd. I FFT arbejdes terapeutisk med hele familien. Med baggrund i de gode resultater samt efterspørgsel på indsatsen ønskes en opskalering af tilbuddet, så flere familier kan tilbydes FFT.
- KAT (Kognitiv Adfærdsterapi) fastholdes og udbredes som tilbud til børn og unge med psykiske vanskeligheder, herunder bl.a. angst, depression, og følelsesmæssige forstyrrelser af forskellig karakter. KAT skal også anvendes til kriminalitetstruede børn og unge, da 23% af de unge, som begår alvorlig kriminalitet, har psykiatriske problematikker, mens der er mistanke herom i yderligere 19% af sagerne. KAT er implementeret i flere behandlingstilbud i BBU, herunder på døgninstitutioner og et hjemmebaseret tilbud. Med en investering kan KAT bl.a. indgå som en intensiv forebyggende indsats via de specialiserede kontaktpersoner på psykiatriområdet.
- Til børn og unge med en autismediagnose og deres forældre ønsker Socialforvaltningen at kunne tilbyde de evidensbaserede indsatser: "Early Bird" der retter sig mod børn i alderen 0-6 år. DUÅ autismeprogrammet der retter sig mod børn i skolealderen 6-10 år. Stepping Stones til både små børn og teenagere med problemskabende adfærd. Derudover vil BCH udvikle et grundkursus specifikt til familier, hvor enten barnet eller flere familiemedlemmer har autismeproblematikker.

Ved at fortsætte arbejdet med vidensbaserede metoder og indsatser i det forebyggende arbejde sikres det, at midlerne på området bruges på indsatser, hvor der er dokumenteret effekt i forhold til at hjælpe børn, unge og forældre med de udfordringer, de har og dermed forebygge anbringelser.

4. Forstærkede plejefamilier og adoption

Socialforvaltningen har på baggrund af det givne budget på udsatte børn og ungeområdet en meget stram anbringelsespraksis, som samtidig med en faglige linje i Tæt på Familien også vil fortsætte fremadrettet. Samtidig arbejder forvaltningen med anbringelsesmønstret og herunder om flere af de børn, der skal anbringes, kan anbringes i plejefamilie og i netværksplejefamilie, så de kan vokse op under familielignende vilkår blandt andet med inspiration fra Sverige, der gør mindre brug af institutionsanbringelser samt har kortere anbringelsesvarighed. Endelig arbejdes der med, om flere anbragte børn kan adopteres, så barnet får den samme familietilknytning og kontinuitet i barndommen som andre børn og unge.

4.1 Flere børn i forstærket plejefamilie (BBU)

Forvaltningen oplever i stigende grad, at børn, som anbringes i plejefamilier, er præget af multifaktorelle sociale- og psykiske problemstillinger. Udviklingen er en konsekvens af, at børn, som førhen typisk blev anbragt på døgninstitution, i dag i højere grad anbringes i plejefamilie som følge af den faglige strategi i Tæt på Familien. Det er børn, som har behov for omsorg fra en primær omsorgsperson, men som samtidig har behov for en målrettet pædagogisk indsats, bl.a. som følge af psykiatriske problemstillinger.

Udviklingen kalder på mere målrettet støtte til plejefamilierne, som har børn i denne målgruppe anbragt. Det foreslås derfor, at der tilføres midler til at forstærke plejefamilier, så flere børn og unge med omfattende støttebehov kan anbringes i en plejefamilie.

En forstærket plejefamilie modtager målrettet understøttelse fra professionelle via bl.a. omfattende supervision og efteruddannelse, som kvalificerer plejefamiliens behandlingsarbejde med barnet, samtidig med at de yder omsorg. Den målrettede understøttelse styrker også plejefamiliens samarbejde med både barnets biologiske forældre og andre professionelle omkring barnet, herunder fx børne- og ungdomspsykiatrien.

Forvaltningen vurderer, at mellem 12-17 af de børn, som årligt ny-anbringes i en plejefamilie, har så komplekse udfordringer, at de vil have stor gavn af, at plejefamilien bliver forstærket. En anbringelse i forstærket plejefamilie vurderes hensigtsmæssig i op til fire år, hvorefter anbringelsen ofte er stabiliseret, og plejefamilien kan nedtrappes til en mere regulær støtte.

4.2 Øget brug af adoption (BBU)

Der vil i nogle meget få tilfælde være udsatte børn med behov for anbringelse, hvor man fra starten vurderer, at de med al sandsynlighed aldrig vil kunne bo hos deres forældre igen, og hvor det derfor vil være i barnets tarv i stedet at få en stabil, tryk opvækst hos en adop-

tivfamilie gennem en adoption med eller uden samtykke. Der vil være tale om børn fra familier, hvor forældrene aldrig vil kunne tage sig af børnene, fordi de fx kæmper med massive psykiske såvel som sociale problemer og misbrug. Målgruppen er således børn, der alternativt ville tilbringe hele deres barndom på et anbringelsessted væk fra forældrene.

Engelske studier indikerer, at børn, som ikke kan leve trygt og sikkert hos deres biologiske forældre, er bedst tjent med at blive adopteret – alternativ permanent anbragt hos plejefamilier. Begge foranstaltninger kan give de udsatte børn sikkerhed og tryghed, så længe der er tale om stabile, uafbrudte relationer. En række nordiske studier, som sammenligner adoptivstatus generelt med plejefamiliestatus, konkluderer, at et barn, som bliver adopteret, har en bedre udvikling end et barn, som er placeret i familiepleje gennem hele opvæksten.⁷

Forvaltningen ser perspektiver i at arbejde mere systematisk med adoption ved at etablere en specialiseret adoptionsfunktion, særligt ift. adoption uden samtykke. Medarbejderne i denne funktion vil bl.a. have til opgave at identificere og prioritere relevante sager og – sammen med familieplejekonsulenter – at motivere og understøtte plejefamilier til at adoptere. Adoptionsmedarbejderen skal håndtere al sagsbehandling vedrørende adoption, herunder forældresamtaler, indstillinger mv. for at sikre størst mulig kvalitet i arbejdet med adoption.

⁷ Kilde: Socialstyrelsens håndbog ”Adoption uden samtykke – et vejlednings- og inspirationsmateriale til sagsbehandlere” (2015).

5. Kvalitet i sagsbehandlingen

Et vigtigt fundament for Tæt på Familien er, at den enkelte sagsbehandler ikke har for mange sager, så de kan arbejde forebyggende med familierne, være løbende i dialog med barnet, den unge og forældrene, og have en tæt opfølgning på effekt af indsatsen med henblik på løbende justering af indsatsen. Den faglige og juridiske kvalitet i sagsarbejdet indebærer ligeledes væsentlige tidskrævende proceskrav i den enkelte sag og for den enkelte sagsbehandler.

Stigningen i antallet af underretninger på børne- og ungeområdet har betydet et pres på sagsbehandlingen og på antallet af sager, som den enkelte sagsbehandler sidder med. Det gælder både i BCH og BBU.

Presset på myndighedsområdet giver vanskeligere betingelser for sagsbehandlerne ift. at kunne levere en faglig indsats af høj kvalitet. Dette gælder både ift. at kunne indgå i tæt samarbejde med forældre, barn/ung og de professionelle omkring barnet og ift. at kunne tilpasse indsatsen til de konkrete behov, barnet og familien har, jf. den faglige retning i Tæt på Familien. Samtidig sker der løbende en betydelig udskiftning i sagsbehandlergruppen, hvilket betyder manglende kontinuitet for sagsførelse, borgerkontakt og samarbejde med netværk og andre professionelle omkring barnet. Endelig ses et behov for at styrke modtagelsen af underretninger i enhederne, så der kommer et fokus på hurtig handling i forhold til modtagelsen af underretninger, herunder at underretningerne hurtigere vurderes og den rette støtte igangsættes.

5.1 Borgercenter Børn og Unges udviklingsplan ifm. Task Force-forløb 2017-2019

På baggrund af Borgerrådsgiverens og forvaltningens egen gennemgang af 77 sager i 2016 igangsatte forvaltningen et arbejde med at styrke kvaliteten i sagsbehandlingen på børneområdet. Som en del af indsatsen indledte forvaltningen i august 2017 et samarbejde med den nationale Task Force under Socialstyrelsen. Task Forcen lavede en analyse af sagsbehandlingen på det sociale børneområde i København. Analysen var færdig i april 2018 og viste, at der generelt var en høj kvalitet i sagsbehandlingen, men at der også var plads til forbedringer.

Som ramme for arbejdet med at styrke myndighedssagsbehandlingen er der udarbejdet en udviklingsplan med en række aktiviteter, som er igangsat, eller som igangsættes i løbet af 2019. Udviklingsplanen tager udgangspunkt i anbefalinger fra Task Forcen, læring fra ledelsestilsynet på børneområdet, læring fra Borgerrådsgiverens rapport samt konkrete ønsker fra Socialudvalget. Udviklingsplanen strækker sig over perioden 2018-2019 og blev godkendt af Socialudvalget den 31. oktober 2018.

Udviklingsplanen har tre overordnede indsatsområder med understøttende aktiviteter:

1. Indsatsområde: Faglig ledelse, tidlig indsats og tværfagligt samarbejde

- Systematisk og meget grundigt ledelsestilsyn med en række systematiske læringsaktiviteter
- Implementering af fælles redskab på tværs af Socialforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen til vurdering af bekymringsgraden hos et barn eller en ung.

2. Indsatsområde: Myndighedsarbejdet

- Udvikling af metode til systematisk inddragelse af barnet eller den unges netværk
- Introforløb for nye sagsbehandlere og udarbejdelse af retningslinjer for, hvornår der skal udarbejdes en ny børnefaglig undersøgelse, og hvornår en handleplan skal revideres
- Praksiskurser i børnefaglige undersøgelser, handleplaner og inddragelse af børn og forældre
- Lokale læringsforløb om udarbejdelse af mål i handleplanen
- Revision af konceptet for foranstaltningen sikkerhedsplaner.

3. Indsatsområde: Politik, strategi og styring

- Gennemgang og opdatering af styringsdokumenter i BBU, så det sikres, at de er aktuelle, lovmedholdelige og sammenhængende.

Seneste afrapportering på det ledelsestilsyn, som alle enheder gennemfører, viser, at de tiltag, der er blevet iværksat for at styrke sagsbehandlingen, har betydet en generel styrket kvalitet i sagsbehandlingen på børneområdet.

5.2 Rekruttering og fastholdelse af myndighedssagsbehandlere

For at styrke fastholdelsen og rekrutteringen af sagsbehandlere på myndighedsområdet arbejder BBU inden for den nuværende ramme med rekruttering og fastholdelse. Borgercenteret følger blandt andet systematisk op på årsager til jobskift via exitsamtaler, og introkonceptet for nye medarbejdere justeres og tilrettelægges løbende for at skabe den nødvendige on-boarding af medarbejderne. Introkonceptet skal udover lokale introforløb og undervisning i juridiske problemstillinger på tværs af enhederne bestå af et e-læringsforløb, der tager udgangspunkt i lovgivningen på området og i BBU's kvalitetsstandarder.

5.3 Flere sagsbehandlerressourcer

Det stigende antal underretninger lægger pres på sagsbehandlingen. Underretninger skal vurderes, der skal laves børnefaglige

undersøgelser, handleplaner og opfølgning på handleplaner. De mange underretninger giver, uagtet kompleksitet, et stort tryk ned igennem organisationen, hvilket betyder flere sager pr. sagsbehandler og længere sagsbehandling.

En del af underretningerne er alvorlige og komplekse. Men for en del af underretningernes vedkommende er der ikke behov for at undersøge barnets forhold nærmere gennem en børnefaglig undersøgelse. I stedet kan barnets og familiens udfordringer løses ved fx råd og vejledning, gennem de tidlige indsatstilbud, som forvaltningen har, eller ved at brobygge til almen- og civilsamfund. Nogle underretninger kan helt lukkes pga. manglende bekymring.

For at sætte fokus på hurtig handling i de indledende sagstrin og skabe den ønskede fleksibilitet og stadige kvalitet i sagsbehandlingen ønsker BBU at styrke *modtagelserne* i børnefamilieenhederne. Her placeres sagsbehandlere med særlige profiler, der dels skal screene underretningerne for bekymringsgrad og vurdere, hvorvidt der er behov for en børnefaglig undersøgelse, eller om familiens problemer kan løses gennem fx de tidlige indsatstilbud, gennem civilsamfundet eller hos en anden forvaltning. Den styrkede modtagelse har været afprøvet i BBU's myndighedsenhed på Amager med gode resultater i forhold til hurtigere sagsbehandling og hurtigere inddragelse af barnet eller den unges netværk samtidig med at det aflaster sagsbehandlere, som sidder med de tunge sager.

BCH har oplevet en stigning i antallet af komplekse sager og ønsker på den baggrund af sænke sagsantallet for sagsbehandlere i de særligt komplekse børnehandicapsager. På den baggrund ønsker forvaltningen at tilføre midler til flere sagsbehandlere til BCH. Med midlerne skal blandt andet de gode erfaringer fra Tættere på familien videreføres.